

РЕШЕНИЕ

№ 11418

гр. София, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

при участието на секретаря БЕЛОСЛАВА В. ИСПИРИДОНОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЯ П. СТОЯНОВА Гражданско дело № 20221110141338 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№

30.06.2023 година

град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На двадесет и осми март

две хиляди двадесет и трета година

в публично заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

Секретар Белослава Испиридонова

Прокурор

като разгледа докладваното от съдия Петя П. Стоянова

гражданско дело номер 41338 по описа за 2022 година на СРС, 155 състав,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на ЗК “...” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., против ....., с ЕИК ....., с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, представлявана от кмета Йорданка Фандъкова. Ищецът, чрез процесуалния си представител, твърди, че подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, по което било образувано гр.д. № 28744/2022 г. по описа на СРС, 155 състав. По повод на подадено възражение от длъжника и дадени от съда указания ищецът предявява исковата си претенция. Твърди, че на 04.08.2018 г. в с. Доброславци, на ул. „Гардения“ с посока на движение от ул. „Летец“, след гробищния парк, водачът Х. Х. Ел Али при управление на лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. № СВ9318МК, попаднал в несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно, при което били причинени вреди по автомобила. За настъпилото ПТП бил съставен протокол за ПТП № 1718485 от 04.08.2021 г. За автомобила имало сключен застрахователен договор по застраховка „Каско“ при ищеца с полица № 93001810024625 със срок на валидност от 27.03.2018 г. до 26.03.2019 г. При ищеца била подадена претенция, по която образувана преписка по щета № 0000-1261-18-206319, по която на 13.02.2019 г. ищецът платил застрахователно обезщетение в размер от 279,94 лв. и направил ликвидационни разноски в размер на 10 лв. Твърди, че мястото, където е настъпило ПТП-то е общинска собственост, като изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините, поради което и ответникът е бил длъжен да вземе необходимите мерки. Излагат се твърдения, че ищецът е поканил ответника да плати дължимото обезщетение, но до предявяване на искането ответникът не извърши плащане. За изпадането в забава ответникът дължал и лихва за забава. Моли съда да постанови решение, с което да установи по отношение на ответника, че .... дължи на ЗК “...” АД сумата от 289,94 лв. - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по преписка по щета № 0000-1261-18-206319, сумата от 88,36 лв. - мораторна лихва за периода от 30.05.2019 г. до 30.05.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 31.05.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените по делото разноски. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба. Моли съда да уважи предявения иск, претендира направените по делото разноски.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба по смисъла на чл. 131 от ГПК от ответника ....., подаден от надлежно упълномощен процесуален представител. С отговора предявените искове се оспорват по основание и размер. Оспорва валидността на сключения договор за застраховка. Оспорва изложените от ищеца твърдения за мястото на настъпване на ПТП-то, както и съставения протокол за ПТП като съставен само по

свидетелски показания. Оспорват размера на претърпените вреди и платеното от застрахователя обезщетение като прекомерно. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат. Излагат се подробни съображения. Моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен, претендира присъждане на направените разноски.

В съдебно заседание ответникът чрез процесуалния си представител, оспорва исковата молба, поддържа отговора. Моли съда да отхвърли предявения иск, претендира направените по делото разноски.

Така предявените искиви претенции са с правно основание чл. 422 във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 412, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 49 от ЗЗД и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД. Направено е възражение по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, както и искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложеното гр.д. № 28747/2022 г. по описа на СРС, 155 състав, е видно, че на 23.06.2022 г. съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, по силата на която .... е осъдена да заплати на ЗК “...” АД сумата от 289,94 лв. - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по преписка по щета № 0000-1261-18-206319, сумата от 88,36 лв. - мораторна лихва за периода от 30.05.2019 г. до 30.05.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 31.05.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, а също и сумата от 75 лв. – направени по делото разноски, от които: сумата от 25 лв. – платена държавна такса и сумата от 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение. По повод на постъпило възражение от длъжника .... и дадени от съда указания в предвидения едномесечен срок заявителят ЗК “...” АД, ищец в настоящото производство, е предявил установителен иск.

От приетия като доказателство заверен препис от протокол за ПТП от 04.08.2018 г., се установява, че на 04.08.2018 г. е било реализирано ПТП с участници: лек автомобил лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. № СВ9318МК, управляван от Х. Х. Ел Али, попаднал в несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно, при което било реализирано ПТП и били причинени вреди на лекия автомобил.

От приетия по делото като писмено доказателство заверен препис от застрахователна полица № 93001810024625 от 27.03.2018 г., е видно, че между Ахмед Хайдар Рашид Алаши, в качеството му на собственик на лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. № СВ9318МК, и ищцовото дружество, е бил сключен договор за застраховка “Каско+”, като срокът на покритие е от 27.03.2018 г. до 26.03.2019 г.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че при ЗК “...” АД е била образувана преписка по щета № 0000-1261-18-206319, по повод постъпило уведомление, по която щета на 13.02.2019 г. застрахователят е платил обезщетение в размер на 279,94 лв. по сметката на Ахмед Хайдар Рашид Алаши.

Видно от приетата като доказателство покана, ищецът е поканил ответника да възстанови платено застрахователно обезщетение за увреждане на лек автомобил „Фолксваген Голф“ в размер на 279,94 лв.

От приетото по делото заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза, неоспорено, което съдът възприема като обективно и безпристрастно, се установява механизмът на настъпилото ПТП, съответствие на описаните в опис-заключение на застрахователя щети на механизма на ПТП-то, както и стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие, като стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени на материалите и труда, необходим за отстраняване на повредите по лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. № СВ9318МК, при ремонт с нови части без начислен ДДС е 334,88 лв., а с начислен ДДС - 401,86 лв.

От разпита на свидетеля Е. се установява, че 2018 г. е управлявал лек автомобил „Фолксваген Голф“, като при движение е забелязал, че свети индикатор на таблото. При спиране на автомобила от движение и оглед на автомобила, свидетелят забелязал, че тече масло. След инцидента дошли органи на реда и съставили документ. Инцидентът настъпил близо до с. Доброславци. Колята била извозена до автосервиз. Съдът възприема изцяло показанията на свидетеля, тъй като същите кореспондират с останалите събрани по делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По делото е безспорно установено, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение между увреденото лице и ищцовото застрахователно дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 412 ал. 1 от КЗ урежда регресното право на застрахователя по имуществена застраховка „Каско“ да претендира платеното от третото лице, причинило повредата на застрахованата вещ или от неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Застрахователят, който е платил обезщетение, встъпва в правата, които застрахованият има срещу третото лице или неговия застраховател. За да се ангажира тази отговорност следва да се докажат елементите от фактическия състав на деликта, а именно: противоправно поведение, вреди и причинна връзка между противоправното поведение на причинителя на вредите и твърдените от ищеца причинени вреди.

В срока на действие на договора и в рамките на покритите от застраховката рискове, застрахованият автомобил е бил увреден, вследствие преминаване на водача през необезопасено препятствие /дупка/ на платното за движение, при което са нанесени щети на лекия автомобил, като водачът няма вина. На основание сключения договор за застраховка „Каско“ и настъпило застрахователно събитие ищцовото дружество е платило обезщетение в размер 279,94 лв., видно от приложеното платежно нареждане. По делото липсват данни ответникът да е възстановил тази сума на застрахователя. Предвид извършеното плащане,

съгласно чл. 412 от КЗ, ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу причинителя на вредата.

По делото не се спори, че улиците в населените места са общинска собственост съгласно чл. 2 от ЗОС. В случая следва да се отбележи, че заключението на вещото лице по назначената съдебно-автотехническа експертиза съдът преценява с оглед на всички събрани по делото доказателства. Ето защо и в полза на увреденото лице, в случая собственика на автомобила, е възникнало право да иска обезвреда на основание чл. 45 от ЗЗД. С оглед на извършеното плащане и встъпването на застрахователя в правата на застрахованото лице срещу причинителя на вредата, съдът намира, че са налице условията за ангажиране на отговорността на ответника, по отношение на застрахователя, съгласно чл. 412 от КЗ.

С оглед на изложеното по-горе съдът приема, че е налице фактическия състав на чл. 412 от КЗ и в полза на ищеца е възникнало право да встъпи в правата на пострадалото лице до размера на платеното обезщетение, а именно 279,94 лв., с оглед установения от вещото лице размер на щетите. Само за пълнота следва да се посочи, че в производството пред настоящата инстанция ищецът не ангажира доказателства относно размера на извършените ликвидационни разноски. От събраните в хода на производството писмени доказателства, включително и от изслушаното заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза не може да се установи техният размер. Ето защо исковата претенция за присъждане на сумата от 15 лв. за извършени ликвидационни разноски следва да бъде отхвърлена.

Исковата претенция като основателна и доказана следва да бъде уважена в размера от 279,94 лв., като за разликата над тази сума до първоначално претендирания размер от 289,94 лв. същата следва да бъде отхвърлена.

За да бъде уважено направеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат е необходимо увреденият да е допринесъл чрез поведението си за настъпване на вредите. Съдът приема, че е в конкретния случай не е налице съпричиняване на вредоносния резултат по отношение на лицето, управлявало увредения лек автомобил, доколкото съобразно с разпределената по чл. 154 от ГПК доказателствена тежест, ответникът не доказва съпричиняване на вредоносния резултат. Ето защо възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

С оглед основателността на претенцията за заплащане на платеното от застрахователя обезщетение, съдът намира за основателна претенцията за присъждане на лихва за забава по чл. 86 от ЗЗД. Съдът приема, че правото на регрес е възникнало от датата на плащането, но длъжникът по него не е в забава от този момент. Съгласно чл. 86 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В случаите, когато няма определен ден за изпълнение, какъвто е настоящият, длъжникът изпада в забава след като бъде поканен от кредитора по смисъла на чл. 84, ал. 2 от ЗЗД. Предвид изложеното вземането за лихва върху главницата от 279,94 лв. е основателно, считано от 16.04.2019 г. Видно от представения и приет като доказателство по делото препис от покана ответникът я е получил на 15.04.2019 г., поради което ответникът е

изпаднал в забава от 16.04.2019 г. Доколкото се претендира лихва за забава за периода от 30.05.2019 г. до 30.05.2022 г., претенцията се явява основателна. На основание чл. 162 от ГПК и при използване на счетоводна програма, съдът определя размера на обезщетението за забава върху главницата от 279,94 лв. в размер на 80,40 лв. Исковата претенция се явява основателна и доказана до размера от 80,40 лв., като за разликата над тази сума до първоначално претендирания размер от 88,36 лв. претенцията следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът намира за основателно искането за заплащане на законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението за издаване на заповед по чл. 410 от ГПК – 31.05.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, поради което същото следва да бъде уважена.

По отношение на претенцията за установяване размера на дължимите в заповедното производство разноски, съобразно с т. 12 от ТР 4/2013 от 18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС, съдът следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени в заповедното производство, съобразно с изхода от спора и да разпредели отговорността за направените разноски. Съобразно с чл. 81 от ГПК във връзка с чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените в заповедното производство разноски в размер на 71,44 лв. от общо направените разноски в размер на 75 лв., от които: сумата от 25 лв. – платена държавна такса и сумата от 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ищцовото дружество, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК, съдът намира същото за основателно, като съразмерно с уважената част от исковата претенция в тежест на ответника следва да бъдат възложени направените от ищеца разноски в размер на 509,60 лв. от общо направените разноски в размер на 535 лв., от които: сумата от 75 лв. – платена държавна такса, сумата от 300 лв. – възнаграждение за вещо лице, сумата от 60 лв. – възнаграждение за свидетел и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

По отношение на направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на направените по делото разноски, същото се явява основателно съобразно с чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК и съразмерно с отхвърлената част от исковите претенции, поради което разноски в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 4,75 лв. от общо направените разноски в размер на 100 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените иски претенции от ЗК “...” АД, с

ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., против ....., с ЕИК ....., с адрес: гр. .... че .... дължи на ЗК “...” АД, на основание чл. 422 във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 412, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 49 от ЗЗД и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 279,94 лв. /двеста седемдесет и девет лева и деветдесет и четири стотинки/ - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по преписка по щета № 0000-1261-18-206319, сумата от 80,40 лв. /осемдесет лева и четиридесет стотинки/ - мораторна лихва за периода от 30.05.2019 г. до 30.05.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 31.05.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция за главница за сумата над 279,94 лв. до първоначално претендирания размер от 289,94 лв. /двеста осемдесет и девет лева и деветдесет и четири стотинки/ и за лихва за забава за сумата над 80,40 лв. до първоначално претендирания размер от 88,36 лв. /осемдесет и осем лева и тридесет и шест стотинки/.

ОСЪЖДА ....., с ЕИК ....., с адрес: гр. .... ДА ЗАПЛАТИ на ЗК “...” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., на основание чл. 81 от ГПК във връзка с чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 71,44 лв. /седемдесет и един лева и четиридесет и четири стотинки/, представляваща направени по делото разноси в производството по издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 17324 от 23.06.2022 г. по гр.д. № 28747/2022 г. по описа на СРС, 155 състав.

ОСЪЖДА ....., с ЕИК ....., с адрес: гр. .... ДА ЗАПЛАТИ на ЗК “...” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК сумата от 509,60 лв. /петстотин и девет лева и шестдесет стотинки/, представляваща направени по делото разноси.

ОСЪЖДА ЗК “...” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., ДА ЗАПЛАТИ на ....., с адрес: гр. София, ул.”Московска” № 33, представлявана от кмета Йорданка Фандъкова, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК сумата от 4,75 лв. /четири лева и седемдесет и пет стотинки/, представляваща направени по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____